

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

16 mei 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Interpellatie van de heer Didier Ramoudt tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de toekomstperspectieven voor het kusttoerisme

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het personeelsbeleid van Toerisme Vlaanderen

Vraag om uitleg van de heer Roland van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over mogelijke discriminatie op basis van afkomst en etniciteit bij het openstellen van een VDAB-beroepsopleiding

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de creatie van sociale jobs bij Natuurpunt

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de matrozenopleiding

Commissie voor Economie, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 16 mei 2002

WAARNEMEND VOORZITTER : Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.24 uur.*

Interpellatie van de heer Didier Ramoudt tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de toekomstperspectieven voor het kusttoerisme

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Ramoudt tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de toekomstperspectieven voor het kusttoerisme.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op maandag 25 maart jongstleden werd te Koksijde het 'Strategisch beleidsplan voor toerisme en recreatie aan de kust' voorgesteld onder ruime belangstelling van vertegenwoordigers van diverse actoren op het gebied van beleid en toerisme, en in aanwezigheid van de minister.

Het is verheugend vast te stellen dat het toerisme in het algemeen en het kusttoerisme in het bijzonder de nodige aandacht krijgt als volwaardig onderdeel van de Vlaamse economie. Dat is niet altijd zo geweest. In het strategisch plan wordt haarfijn uitgelegd welke visie ontwikkeld is voor de verdere uitbouw van de toeristische sector en welke concrete doelstellingen men wil bereiken. Zo kunnen we al op bladzijde 7 van het 355 pagina's tellende document lezen : 'Het kusttoerisme moet op duurzame wijze de maatschappelijke recreatieve behoeften van de Vlamingen en de Belgen opvangen. Tegelijk moet de socio-economische positie van het toerisme in de regio worden veiliggesteld'.

Daarnaast ben ik eveneens verheugd dat de Vlaamse regering ook de nodige centen uittrekt

om het ambitieuze plan daadwerkelijk te verwezenlijken. Op het eerste gezicht niets dan lof dus voor de aanpak van de Vlaamse regering en voor het beleid van de minister ter zake. Bij het schrijven van deze interpellatie had ik echter nog geen zicht op de begrotingswijzigingen.

In het plan is ook de nodige aandacht geschonken aan een aantal randvoorwaarden die moeten worden vervuld om de hierboven beschreven doelstelling optimaal te kunnen realiseren. Juist die randvoorwaarden baren mij zorgen, samen met de mogelijk ongunstige evoluties die zich dreigen voor te doen wanneer wij niet omzichtig omspringen met de randvoorwaarden die het zo vol lof bezongen kusttoerisme negatief kunnen beïnvloeden. Als toerisme een economische activiteit is, dan is het inderdaad even kwetsbaar als de andere economische sectoren.

In het plan wordt terecht de volgende vraag gesteld : 'Hoe willen wij dat mensen over onze kust denken ?' Een aantal zaken die nu hun beslag dreigen te krijgen, kunnen een hypotheek leggen op hoe de mensen over onze kust als vakantiebestemming denken. Zo is er de controverse over het al dan niet plaatsen van windmolenparken en het gebrekkige inzicht op de gevolgen daarvan voor het kusttoerisme. In het strategisch plan spreekt men meermaals over de waarde van de open ruimte, terwijl men de open ruimte bij uitstek aan de kust, namelijk de zee en haar horizon, zal verminken. Zo is er de polemiek over de inplanting van bestaande en toekomstige golfterreinen. In het strategisch plan spreekt men van specifieke doelgroepen. Welnu, de golfsport zit duidelijk in de lift en de golfsporters hebben als doelgroep een niet te onderschatten potentieel.

Voor de mobiliteitsproblemen worden in het strategisch plan een aantal krachtlijnen uitgetekend. In realiteit staat de kusttoerist, als hij al niet file moet rijden op de autosnelweg, zeer dikwijls vast en

Ramoudt

heeft hij zeeën van tijd nodig om op zijn bestemming te geraken. Ik heb het dan nog niet eens over het almaar dalend aantal parkeerplaatsen. Dan is er nog de problematiek van de kustcampings en weekendverblijven en, last but not least, de op zijn minst twijfelachtige houding van het beleid ten opzichte van de luchthaven van Oostende en de impact die ze zou kunnen hebben op het toerisme.

Mijnheer de minister, u ziet dat plannen maken en ze verwezenlijken twee verschillende zaken zijn. Ik ben en blijf – net zoals uzelf trouwens – zeer begaan met de verdere uitbouw van het toerisme.

Ik heb deze week een krantje ontvangen dat uitgaat van de Vlaamse regering. Daarin wordt de vraag gesteld wat de toekomst is van het regionaalstedelijk gebied Oostende. De tekst is opgesteld door de Arohm. (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt*)

Het één kan niet los worden gezien van het ander. Ik heb het blaadje meegebracht omdat het erop wijst dat toerisme een belangrijke economische actor is. Het verheugt me dat dit is doorgedrongen bij de overheid. Er wordt gesproken over de regionale luchthaven. De Arohm spreekt over de afnemende bereikbaarheid, de verouderde toeristische infrastructuur. (*Opmerkingen van minister Renaat Landuyt*)

Mijnheer de minister, ik geef enkel een voorbeeld. Mutatis mutandis stellen zich dezelfde problemen in de andere kuststeden.

Naast de problemen in verband met de infrastructuur is er de druk op de immobiliënmarkt, de achteruitgang van traditionele economische activiteiten zoals de visserij, enzovoort. Enerzijds willen we een en ander realiseren om de kust en het toerisme in het algemeen de nodige dynamiek te geven en anderzijds zijn er een aantal problemen die tot op heden onopgelost blijven.

Mijnheer de minister, hebt u zicht op de effecten die bovengenoemde problemen zullen hebben op het kusttoerisme? Ik verwijs daarbij naar de windmolenparken, het verdwijnen van de campings zonder dat daar een alternatief voor wordt geboden, de campings die eventueel kunnen worden omgevormd tot tweede verblijven, de tweede verblijven die onbezet blijven, enzovoort. Al die punten staan ook in het strategisch plan.

Beschikt u over cijfergegevens? Bij het begin van de legislatuur heb ik uw aandacht gevraagd voor de problemen inzake die gegevens van Toerisme Vlaanderen. Indien men een goed beleid wil voeren, moet men over degelijk cijfermateriaal of simulaties beschikken die peilen naar het effect van het plaatsen van bijvoorbeeld windmolenparken en de mogelijke verdwijning van golfterreinen en/of inplanting van nieuwe golfterreinen. Indien u daar niet over beschikt, hoe zult u dan die effecten inschatten bij de uitvoering en de begeleiding van het strategisch plan? Hebt u reeds overleg gepleegd met uw collega's die bevoegd zijn voor dossiers die een impact hebben op het kusttoerisme? Zo niet, waarom niet? Acht u een dergelijk overleg nuttig?

– *De heer Roland Van Goethem treedt als voorzitter op.*

Bij het begin van de legislatuur heb ik ook gesteld dat voor een goed toeristisch beleid er voor om het even welke beleidsbeslissing in verband met de infrastructuur ook rekening moet worden gehouden met het toerisme. Dat vormt de rode draad doorheen alle beslissingen. Dit gaat van de aanleg van wegen en fietspaden tot het inplanten van groenvoorzieningen.

Hoe ziet u de uitvoering van een 'parkeerbeleid voor alle badplaatsen dat rekening houdt met de noden van de lokale bevolking en van de verblijfstoeristen', zoals omschreven in het strategisch plan, binnen het kader van uw bevoegdheden? De kuststeden oefenen tijdens de zomer een enorme aantrekkingskracht uit. Er wordt echter weinig onderscheid gemaakt tussen wat voor de lokale bevolking dan wel de toeristen noodzakelijk is. Dat creëert voor de kustbewoners een – subjectief – gevoel van ongenoegen. Ze kunnen bepaalde plaatsen in de binnenstad moeilijker bereiken. Men kan dat aan de steden zelf verwijten. Het is echter de overheid die bepaalde zaken heeft gestuurd. Er werd een ontrappingsbeleid gevoerd ten aanzien van de auto's. De mobiliteit werd sterk teruggedrongen in de binnenstad. Hierbij werd echter uit het oog verloren dat mensen ook in de binnenstad wonen. Dit heeft geleid tot een vlucht uit de centra. Dat veroorzaakt een spookstadssyndroom, waarbij mensen 's avonds binnen blijven omdat er enerzijds niets te beleven valt en anderzijds omdat men zich onveilig voelt doordat er geen circulatie meer is.

Mijnheer de minister, tot slot wil ik u vragen wat uw visie is op de mogelijkheid om naast de globale integrale aanpak van de kust als toeristische regio, ook na te gaan wat de mogelijke effecten zijn van

Ramoudt

ingrepen in elementen die als randvoorwaarden moeten worden vervuld om het kusttoerisme duurzaam te ontwikkelen. De randvoorwaarden staan natuurlijk in de studie.

Er is een groot verschil tussen de theoretische benadering en praktische uitvoering. Daartussen heerst momenteel een discrepantie. Er wordt niet genoeg rekening gehouden met wat de toerist komt zoeken aan de kust. Is hij bijvoorbeeld geïnteresseerd in windmolens in zee? Kan hij appreciëren dat op termijn de visserij eventueel zou wegvallen? Zal de toerist zijn inspanningen volhouden om in de file te staan vooraleer hij de kust bereikt? Ik mis het signaal van de regering dat de kust bereikbaar moet blijven en dat ze wil vechten om te behouden wat er al is. Ik denk bijvoorbeeld aan de golfterreinen.

De voorzitter : De heer Laverge heeft het woord.

De heer Jacques Laverge : Mijnheer de voorzitter, ik raad iedereen aan om eens goed het strategisch plan voor de kust te lezen. Wat daarin staat, staat dwars op wat er vandaag gebeurt. Een aantal initiatieven in het plan zijn bedoeld als aanzuigeffect voor de toeristen. Er wordt gepraat over parkings, de instandhouding van de golfsport, enzovoort. Mijnheer de minister, u hebt het echter over de afschaffing van golfterreinen. Onderschrijft u dit strategisch plan eigenlijk wel?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de vragen van de heer Ramoudt zijn een dagenlang debat waard. Het strategisch beleidsplan voor toerisme en recreatie aan de kust draagt de goedkeuring van de provincie West-Vlaanderen weg. Het heeft het voordeel de hele kustproblematiek te bekijken vanuit toeristisch, strategisch belang. Ik denk dat de kracht van het document in de toekomst zal blijken uit de toepassing ervan. In deze tekst zijn veel antwoorden terug te vinden op de vragen die hier zijn gesteld.

De heer Jacques Laverge : Misschien lezen wij op een andere manier.

Minister Renaat Landuyt : Ik antwoord in het algemeen dat alles wat we aan de kust doen, zich op Vlaams niveau binnen twee kaders situeert. Er is het kader van doelstelling 2 voor de periode van 2000 tot 2006. Vertrekkend van de hier aangehaalde problematiek, wordt de kust omwille van de cri-

sis die in de traditionele visserijsector heerst, erkend als doelstelling 2-gebied. Bovendien biedt de nieuwe toeristische sector een aantal grote uitdagingen. We krijgen op die manier de mogelijkheid om met Europees geld grote projecten te cofinancieren. We vertrekken dus vanuit de geschetste problematiek.

Het tweede kader waarbinnen we aan de kust werken, is het Kustactieplan. Dat geeft ons de mogelijkheid om met Vlaams geld in te spelen op de problemen. We willen dat de kust van 2006 er anders uitziet dan de kust van 2002. Al onze acties passen in die doelstelling.

Er is gevraagd wat de windmolenparken en het aanleggen en het verdwijnen van golfterreinen als effect zullen hebben op de kust. Ik behoor tot de politieke groep die in verband met de windmolenparken een duidelijk standpunt heeft ingenomen. Vrij vertaald houdt dat standpunt in dat er windmolens in zee mogen worden geplaatst, op voorwaarde dat ze vanaf de kust niet zichtbaar zijn. Mijn politieke groep is dus veeleer tegenstander van windmolens in zee, omdat ze van oordeel is dat de negatieve effecten van windmolens in de nabijheid van de kust niet mogen worden onderschat. Het is misschien realistischer om ze enkele kilometers verder in te planten. Ik ben niet slimmer dan de wetenschappers die vinden dat ze de effecten van een en ander kunnen inschatten. Ik weet alleen dat er overal veel twijfel bestaat over de effecten van de windmolens.

Alles wat we aan de kust doen, moeten we doen met respect voor de decreten. De natuur aan de kust moet worden gerespecteerd. Binnen die marge ben ik wel voorstander van een inplanting van nieuwe golfterreinen, maar er is een discussie aan de gang over de ruimtelijke ordening in West-Vlaanderen. Alle bevoegde instanties zullen in die discussie hun verantwoordelijkheid moeten opnemen. Ik ben niet bevoegd om te zeggen waar er golfterreinen mogen worden aangelegd, waar er golfterreinen mogen blijven of waar ze moeten verdwijnen.

De discussie over de golfterreinen is bovendien een discussie die moet worden gevoerd in de context van de ruimtelijke ordening en het natuurbehoud. De decreten in verband met de ruimtelijke ordening en het natuurbehoud mogen niet wijken voor de toeristische belangen. Alle belangen moeten rustig worden afgewogen.

Ik heb nog geen formeel overleg gepleegd met de ministers die in deze dossiers bevoegd zijn. Als dat

Landuyt

overleg er komt, zal ik mijn rol als minister van Toerisme spelen. Ik zal dan zeker de toeristische invalshoek aan bod laten komen. U weet ook dat er momenteel een hele strenge minister van Ruimtelijk Ordening is. Ik moet hem natuurlijk respecteren in het toepassen van de wet.

Er werd me ook gevraagd hoe ik in het licht van mijn bevoegdheden aankijk tegen de uitvoering van een parkeerbeleid voor alle badplaatsen dat rekening houdt met de noden van de lokale bevolking en van de verblijfstoeristen, zoals werd omschreven in het strategisch plan. Dat is een moeilijke vraag. Ik probeer om altijd mijn verantwoordelijkheid op te nemen. Ik ben als minister van Toerisme altijd aanwezig op de regeringsvergaderingen. De toeristische argumenten spelen meer dan vroeger een rol tijdens de discussies. Natuurlijk kunnen ze niet dienen om de wet te negeren.

U vraagt me naar mijn visie over de mogelijkheid om naast de algemene, integrale aanpak van de kust als toeristische regio, na te gaan wat de effecten zijn van ingrepen in elementen die als randvoorwaarde moeten zijn vervuld om het kusttoerisme duurzaam te kunnen ontwikkelen. Het opgestelde document is een onderhandelingswapen. Alle argumenten en de toeristische visie op de kust worden erin in kaart gebracht. Dankzij het document is men op elk niveau beter gewapend om te discussiëren en kan reeds op voorhand worden gewezen op mogelijke effecten van beslissingen op het vlak van ruimtelijke ordening, openbare werken of milieu, op het toerisme.

Ik ben ervan overtuigd dat de sterkte van de kust wordt bepaald door een maximale bewaring van de natuur. De aard van het milieu is immers de troef van de kust. We hebben er geen belang bij dat er geen natuur meer zou overblijven aan de kust. De familie Lippens – op wie veel kritiek kan worden geuit – heeft verdienstelijk werk geleverd op dat vlak. Die familie heeft er immers altijd naar gestreefd om de natuur te vrijwaren. Het hoofdkenmerk van de kust is immers het natuurelement. De lucht, de zee en het strand moeten worden bewaard, zo niet is er geen toerisme meer mogelijk aan de kust.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, iedereen onderschrijft het

belang van natuurbehoud. Natuurbehoud is mooi en kan worden gecombineerd met toegankelijkheid, maar ook met ontoegankelijkheid. Ik wil vermijden dat de kust wordt ingedeeld als een soort Bokrijk, waarbij de mensen op paadjes moeten lopen en slechts links en rechts over de prikkeldraad heen kunnen kijken om te zien hoe het gras er groeit, hoe een vlinder er rondvliegt en hoe de duinkonijntjes er rondhuppelen.

Het is geen goede zaak om het natuurbehoud alle voorrang te geven en te bepalen dat het toerisme er zich naar moet plooiën. Toerisme is een onderdeel van de economie en economie levert welvaart op. U stelt die dus allemaal in vraag. Natuurbehoud levert geen welvaart op, economie wel. We verschillen op dit vlak van mening. U mag me echter niet verkeerd begrijpen, ik suggereer helemaal niet dat niet aan natuurbehoud mag worden gedaan.

Minister Renaat Landuyt : Natuurbehoud is economisch rendabel via het toerisme. Ik doe er alles aan om het evenwicht tussen toerisme en natuurbehoud te bewerkstelligen. We hebben een heel goede relatie uitgebouwd met VZW Natuurpunt. Ons uitgangspunt is het in de kijker zetten van de natuur. Dat komt neer op toerisme.

Ik herhaal dat de aanwezige natuur de toeristische troef van de kust is. Dat moeten we goed voor ogen houden. Er wordt teveel gedacht dat er een tegenstelling bestaat tussen toerisme en economie aan de ene kant, en natuurbehoud aan de andere kant. Dat is niet het geval, want dankzij het natuurbehoud blijft de kust een sterk toeristisch product.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, uit uw antwoord leid ik duidelijk uw twijfel af. Het is een grote ballon, en u weet niet waar u die moet oplaten. Ik zal u echter een voorbeeld meegeven, over iets wat vanuit uw bevoegdheid gestuurd kan worden.

In Blankenberge is er een aquarium. Dat is een privé-initiatief dat wordt uitgebouwd. Dan blijkt dat Oostende hetzelfde gaat doen. Dat gebeurt dus op 20 kilometer van elkaar. Het spreekt voor zich dat dit niet gezond is. *(Opmerking van minister Renaat Landuyt)*

Het dossier ligt misschien wel onder tafel, maar de locatie is al veranderd van plaats, en het is dus wel degelijk een dossier. U zult het eens moeten opvragen op uw kabinet.

Minister Renaat Landuyt : Het siert u dat u als Vlaams volksvertegenwoordiger uit de streek van Oostende tegen het bevoordelen van Oostende bent.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, ik ben daartegen omdat men met hetzelfde budget andere zaken kan opstarten. Het heeft geen zin om elkaar te beconcurreren. Daarvoor is onze kust te kort en te klein. *(Opmerking van minister Renaat Landuyt)*

U moet het maar eens navragen op uw kabinet. Daar zullen ze het wel goed weten.

Een ander item is het probleem van de jachthavens. Dat wil ik ook gewoon even aangeven.

Daarnaast is toerisme voor een belangrijk deel ook cultuur. Daar kunt u ook sturend in optreden. In uw benadering mis ik echter net dat cultuurgegeven met betrekking tot de kust. Het gaat dan over bestaande zaken waarvoor u niet onmiddellijk maar toch deels verantwoordelijk bent.

Ik geef als voorbeeld het openluchtmuseum Raversijde, domein Prins Karel genoemd. Een groot stuk van de Atlantik Wall is daar intact gebleven en volledig als museum ingericht. Praktisch niemand weet echter dat dat daar bestaat. Er wordt ook geen publiciteit voor gemaakt. Nochtans heeft Toerisme Vlaanderen daar ettelijke tientallen miljoenen ingepompt. Men zou daar prachtige evocaties kunnen doen van oorlogstaferelen in de vorm van klank-en-lichtspelen. Ik garandeer dat daar massa's mensen op zouden afkomen. Daar moet toch eens over worden nagedacht in plaats van in een kustactieplan allerlei zaken op te starten die eigenlijk infrastructuurwerken zijn en geen uitvoerende activiteiten.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Ramoudt, wat betreft de cultuur aan de kust, zal 2003 een zeer druk jaar zijn.

De heer Didier Ramoudt : Daar kijk ik dan vol verwachting naar uit.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Didier Ramoudt tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het personeelsbeleid van Toerisme Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Ramoudt tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over het personeelsbeleid van Toerisme Vlaanderen.

De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is misschien een heikel punt in het beleid van Toerisme Vlaanderen. Ongeveer vijf of zes jaar geleden is er een nieuw decreet op Toerisme Vlaanderen goedgekeurd. Vanaf het begin heb ik gezegd dat dit een draak van een decreet is en dat het niet werkbaar is. Nu, zoveel jaar later, moeten we vaststellen dat het inderdaad een draak van een decreet is en dat het inderdaad niet werkbaar is.

Wat me vooral verontrust, is het volgende. Als men zo'n kind creëert, en men laat het lopen langs de straat, dan moet men natuurlijk niet verbaasd zijn als het een straatkind wordt. Dat is wat nu met Toerisme Vlaanderen gebeurt. Het begint zo zijn eigen leven te leiden omdat het decreet eigenlijk geen uitvoering krijgt. Volgens het Rekenhof gebeuren er daar allerlei rare zaken. Ik zal een aantal passussen voorlezen over het beleid van het personeel in Toerisme Vlaanderen.

Minister Renaat Landuyt : Er staat ook een zeer mooie passus in, specifiek over de minister van Toerisme, die eigenlijk heel uw interpellatie onderuit haalt.

De heer Didier Ramoudt : Neen, mijnheer de minister, u moet opletten wat u zegt. Als men een andere passus bekijkt, dan blijken heel andere zaken.

Minister Renaat Landuyt : Er wordt door het Rekenhof een zeer duidelijk onderscheid gemaakt tussen enerzijds de goede wil en de goede werking van de minister en anderzijds de instelling.

De heer Didier Ramoudt : Het gaat hier om een document dat we al vier of vijf maanden in ons bezit hebben. Daar kom ik nu pas mee omdat ik dacht dat een en ander zou veranderen. Maar blijkbaar volhardt men daar in de boosheid. Eind 2000,

Ramoudt

begin 2001 onderzocht het Rekenhof het personeelsbeheer van Toerisme Vlaanderen. De resultaten werden gebundeld in het dertiende boek van het Rekenhof 2001, met opmerkingen en informatie voorgelegd aan het Vlaams Parlement. Hierin worden inzake de personeelsuitgaven en het personeelsbeleid van Toerisme Vlaanderen scherpe kritieken geformuleerd. In een eerste kritiek wordt gesteld dat de onduidelijkheid over de toekomstige bevoegdheden van Toerisme Vlaanderen de realisatie van een aangepast personeelskader belemmert. Er is dus nog steeds geen duidelijkheid over deze bevoegdheden. Hierdoor zouden personeelsnoden contractueel worden ingevuld, zonder rechtsgrond, en via een onduidelijke selectie. Kortom, binnen Toerisme Vlaanderen zou geen visie aanwezig zijn inzake het wervingsbeleid.

Daarnaast zouden, volgens ditzelfde rapport, aan de contractuelen niet alleen reglementair te hoge salarissen worden aangeboden, maar tevens onreglementaire vergoedingen en toelagen. Indien deze toestand zich voordoet, wordt er uiteraard een ongelijkheid gecreëerd met de statutaire personeelsleden.

Tevens stelde het Rekenhof vast dat de personeelsdossiers zeer gebrekkig worden beheerd, enerzijds als gevolg van de onderbemanning van de personeelsdienst, anderzijds door een gebrek aan interne controle. Bij de besprekingen van de begrotingen Toerisme voor 2000, 2001 en 2002 is de problematiek van het personeelskader steeds aan de orde geweest. Telkens stelde de minister dat een aanpassing van het personeelsbestand van de instelling en de managementstructuur absoluut noodzakelijk is, opdat de instelling haar beleidsuitvoerende taak zou kunnen volbrengen.

In eerste instantie stelde de minister dat het takenpakket van Toerisme Vlaanderen moest worden aangepast en dat daarvoor een wijziging van het decreet van 7 juli 1998 betreffende de openbare instelling Toerisme Vlaanderen nodig was. Deze wijziging vond nooit plaats. In de plaats daarvan werd onlangs een 'mission statement' van Toerisme Vlaanderen opgesteld. Verder stelde de minister bij de bespreking van de begroting Toerisme 2002 dat het project 'beter bestuurlijk beleid' de werking, uitbouw en professionalisering van de administratie niet mag verhinderen en dat dit naderhand kan worden ingepast in dit beter bestuurlijk beleid. In zijn antwoord aan het Rekenhof stelde hij echter dat de geplande hervorming niet wordt doorgevoerd, maar dat de hele kwestie opnieuw zal wor-

den bekeken in het kader van de volledige reorganisatie van de Vlaamse overheid.

De problematiek van het personeel bij Toerisme Vlaanderen is reeds jaren gekend. Bovendien zou, volgens het rapport van het Rekenhof, Toerisme Vlaanderen reeds in mei 1999 een voorstel van personeelsformatie hebben uitgewerkt, doch dit werd nooit bekrachtigd. Het rapport van het Rekenhof zelf dateert van bijna een jaar geleden.

Ik zou enkele passages willen citeren uit de opmerkingen van het Rekenhof inzake het aanwervingsbeleid: 'Voor de aanwerving van contractueel personeel laat Toerisme Vlaanderen soms na een publieke oproep tot kandidaatstelling te doen. In sommige gevallen zoekt het zelfs gewoon personeelsleden in de kennissenkring.' De minister heeft dit natuurlijk betwist. Het rapport vervolgt: 'Zo diende men in het jaar 2000 voor een in dienst genomen procesmanager nog een speciale werkgroep te installeren voor de invulling van zijn functie.' Eerst werd dus iemand aangenomen, en pas dan werd de functie uitgevonden. De minister heeft dat natuurlijk ook weerlegd. Ik citeer: 'Volgens de minister strookt deze voorstelling niet met de feiten.'

Minister Renaat Landuyt : Pas op, u moet hier een onderscheid maken tussen de dienst Toerisme Vlaanderen en de minister. Dat is iets dat het Rekenhof ook heeft gedaan. Ik zal dit rapport van het Rekenhof gebruiken om hen om verantwoording te vragen.

De heer Didier Ramoudt : Het is evident dat ik niet u aanval, maar wel de gebruiken die gangbaar zijn binnen Toerisme Vlaanderen, waarover u toch de voogdij en dus de eindverantwoordelijkheid hebt.

Minister Renaat Landuyt : Wat zegt u nu, dat u me niet aanpakt, of dat u dat wel doet ?

De heer Didier Ramoudt : Ik heb dit rapport bijna een jaar laten liggen, maar er is nog niets veranderd. Daarover gaat het.

Minister Renaat Landuyt : Weet u al een jaar wat u zopas heeft gezegd ?

De heer Didier Ramoudt : Toch al meer dan zes maanden.

Minister Renaat Landuyt : Dit is het rapport van het Rekenhof.

De heer Didier Ramoudt : Ik heb het over stuk 36 van 2001-2002, dat eind vorig jaar verscheen. Dat document moet dus zes of zeven maanden oud zijn.

Er werd ook vastgesteld dat er onreglementaire contractuele salarissen worden betaald. Ik citeer : ‘Sommige contractuele personeelsleden ontvangen bij Toerisme Vlaanderen te hoge salarissen. Niettegenstaande de strikte bepalingen in het personeelsstatuut en het stambesluit over salarisbepalingen voor de contractuele personeelsleden, onderhandelt Toerisme Vlaanderen in de praktijk met bepaalde personen over het salaris. Het kent daarbij contractuele salarissen toe van een niveau waarvoor de betrokkene niet het vereiste diploma bezit of waarvan de schaal de beginschaal overstijgt. Vaak ook berekent het een te hoge of fictieve anciënniteit. Salarisverhogingen kent Toerisme Vlaanderen toe middels het aanbieden aan in dienst zijnde contractuelen van een nieuwe overeenkomst.’ Er wordt dus geknoeid. Het Rekenhof stelt dat afwijkingen op grond van vrije salarisonderhandelingen onaanvaardbaar zijn. De instelling heeft heel wat opmerkingen in dat verband. Ook iets heel vreemds dat werd vastgesteld, is het ter beschikking stellen van personeel : ‘Toerisme Vlaanderen heeft minstens twee personeelsleden in strijd met de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers, ter beschikking van andere organisaties (VZW's). In beide gevallen lag de functionele bevoegdheid bij de gebruiker. Een dergelijke sponsoring is wettelijk niet toegelaten.’

Dan kom ik aan punt 8, Aanwerving langs een VZW : ‘Toerisme Vlaanderen betaalt jaarlijks een aanzienlijke toelage aan een VZW – in 1999 een toelage van 16,5 miljoen frank – die momenteel zes personeelsleden ter beschikking stelt van de instelling. Behalve de onregelmatigheid van deze terbeschikkingstelling, heeft het Rekenhof opgemerkt dat de VZW in de praktijk niet meer is dan een instrument om voor Toerisme Vlaanderen bijkomend personeel aan te werven. Er doet zich trouwens vermenging voor tussen de VZW en Toerisme Vlaanderen zodat niet meer duidelijk is wie de eigenlijke werkgever is’.

Vervolgens lezen we nog tal van opmerkingen, bijvoorbeeld het vergoeden van onkosten via fiscaal interessante vakantiecheques of een functioneringstoelage voor een personeelslid ten belope van 10 percent van het jaarsalaris. Er zijn zelfs personeelsleden die hun geldboetes terugbetaald krijgen, terwijl anderen commissielonen krijgen op grond van overnachtingen. Er zijn ook personeels-

leden die onterecht een maandelijks forfaitaire onkostenvergoeding krijgen, waarbij ze op de koop toe hun eigen werkelijke onkostenvergoeding inbrengen. Indien dergelijke zaken in de privé-sector zouden gebeuren, dan zou men onmiddellijk problemen krijgen met de fiscus.

Een instelling zoals Toerisme Vlaanderen heeft ook regels, regels die ze moet volgen. Het is uw taak om daarop toe te zien en ervoor te zorgen dat het niet van kwaad naar erger gaat.

Zoals u weet, moet binnenkort de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen worden vervangen. Het zou bijzonder jammer zijn indien zijn opvolger met al deze onaangename zaken wordt geconfronteerd. Wie een zaak overneemt, moet goed weten wat hij precies overneemt. Concreet betekent dit dus dat de nieuwe administrateur-generaal goed moet weten wat er in zijn huis gaande is en hoe zijn huis wordt bestuurd. Blijkt dan dat het personeelsbeleid te wensen over laat of dat bijvoorbeeld een werknemer negen maanden na het indienen van zijn ontslag nog steeds verder uitbetaald wordt, dan hoef ik hier geen tekening bij te maken.

Ik wil u dan ook een aantal concrete vragen stellen. Waarom zijn er tot vandaag nog steeds geen personeelskader en managementstructuur voor Toerisme Vlaanderen uitgetekend ? Zijn er reeds maatregelen genomen om het probleem van de inefficiënte werking van de personeelsdienst op te lossen ? Zo ja, welke ? Zo niet, waarom niet ?

Is het juist dat Toerisme Vlaanderen voor de aanwerving van contractueel personeel soms nalaat een publieke oproep te doen ? Zo ja, waarom ? Hoe staat u tegenover het feit dat de reglementaire bepalingen inzake het geldelijk statuut van de contractuele personeelsleden niet wordt nageleefd, met als gevolg dat sommige contractuelen een hoger salaris hebben dan statutaire personeelsleden, alsook dat zij door het verkrijgen van een nieuw contract sneller bevorderd worden ?

Volgens het rapport zouden een aantal personeelsleden vergoedingen en toelagen ontvangen zonder reglementaire basis. Werden reeds initiatieven genomen om het probleem van de aangekaarte wanpraktijken op te lossen ?

Volgens het Rekenhof zouden twee personeelsleden van Toerisme Vlaanderen ter beschikking zijn gesteld aan VZW's in ruil voor gratis publiciteit, catalogi of zelfs tickets. Is deze informatie correct ? Zo ja, om welke VZW's gaat het ?

Ramoudt

Toerisme Vlaanderen zou jaarlijks een aanzienlijke toelage betalen aan een VZW. Voor 1999 zou dit om een bedrag gaan van 409.024,32 euro. In ruil stelt deze organisatie zes personeelsleden ter beschikking van de instelling. Het Rekenhof stelt dat dit een instrument is om voor Toerisme Vlaanderen bijkomend personeel aan te werven. Is deze informatie correct? Zo ja, wordt deze praktijk nog steeds verder gezet? Om welke VZW gaat het?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Ik wens in de eerste plaats de heer Ramoudt te danken voor zijn vragen en bekommernissen. Hij heeft in ieder geval gelijk als hij stelt dat we de opvolger van de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen niet mogen opzadelen met onfrisse toestanden uit het verleden, zoals beschreven door het Rekenhof. Het rapport van het Rekenhof was trouwens voor mij heel welkom. Het betekende een goede audit over de toestand binnen Toerisme Vlaanderen.

Ik heb dit rapport persoonlijk besproken met de raad van bestuur en met de effectieve leiding van Toerisme Vlaanderen. Zij hebben vervolgens een analyse gemaakt van wat ze kunnen weerleggen of verantwoorden. Ik heb ook de opdracht gegeven alles wat niet te weerleggen of te verantwoorden was, zo snel mogelijk recht te zetten.

Ik waardeer de houding van het Rekenhof dat een duidelijk onderscheid heeft gemaakt tussen de gebeurtenissen tijdens deze en de vorige legislatuur. Ik weet trouwens dat sommigen dit rapport hebben aangegrepen om een verhaaltje waar te maken alsof ik me zou inlaten met het specifieke personeelsbeleid van Toerisme Vlaanderen, iets wat dus helemaal niet het geval is. Het enige wat we wel onder onze voogdij gedaan hebben, is voorzien in mogelijkheden om de armslag van Toerisme Vlaanderen in bepaalde richtingen te versterken. Daarbij was er wel het technische probleem dat we, in consensus met deze commissie, het pas in de vorige legislatuur goedgekeurde decreet niet echt hebben uitgevoerd omdat er een aantal punten waren waarbij de logica zoek was of waarvan de verdere uitvoering niet langer paste in het licht van wat we doen rond beter bestuurlijk beleid.

Een en ander bevindt zich in de algemene context van de reorganisatie van al onze instellingen. De vraag daarbij is of Toerisme Vlaanderen als VOI een extern of een intern verzelfstandigd agentschap zou worden. Het zou de richting uitgaan van

een extern verzelfstandigd agentschap, maar dan wel met een andere indeling op het vlak van de administratie en van het operationele orgaan.

Wat de onduidelijkheid – wat iets anders is dan onregelmatigheid – over het personeelskader betreft, koester ik grote verwachtingen op grond van het feit dat we volgend jaar met een nieuwe administrateur-generaal zullen kunnen werken waardoor we effectief lijnen zullen kunnen trekken. Binnen Toerisme Vlaanderen is er immers nood aan leiding.

Wat uw tweede vraag betreft, is er dus een vroegtijdig ontslag van de administrateur-generaal die eind dit jaar zal vertrekken. Momenteel wordt de procedure ingezet voor de nieuwe aanstelling. Voor de rest probeer ik er aan de hand van het rapport voor te zorgen dat wat niet correct was, correct gemaakt wordt.

Het is echter niet omdat sommige toestanden niet correct waren, dat u die als geknoei mag bestempelen. Het ging om een manier van handelen die – weliswaar uit goodwill – te veel ‘à la carte’ was. Professioneel was die echter niet correct. Trouwens, als de ambtelijke reglementering zwaarder is dan in de privé-sector, dan moet men zich daar maar bij neerleggen. We moeten daarmee leven en indien we dat niet kunnen, moeten we ze maar veranderen. Ik blijf er echter bij dat op dat vlak wat krom was, wordt rechtgetrokken.

Mijnheer Ramoudt, u vroeg of in sommige gevallen Toerisme Vlaanderen voor een aanwerving geen publieke oproep publiceert. Dit mag in elk geval niet. De personeelsaanwervingen waar ik kennis van heb, hebben de normale procedure doorlopen. Zo werden er personeelsadvertenties geplaatst in de klassieke bladen. In een studie van een van de bladen wordt er zelfs op gewezen dat Toerisme Vlaanderen nogal ruim is bij het openstellen van vacatures. Daaruit maak ik op dat de zaak ook goedkoper kan worden aangepakt. Ik weet dus niet waarnaar u verwijst. Ik ken het hele rapport niet in detail. Ik heb het wel nauwgezet laten analyseren en geëist dat er een gedetailleerd antwoord wordt gegeven. Zaken die niet volgens het boekje verlopen en die men niet kan verantwoorden, moeten worden rechtgezet. Soms zijn er echter gegronde redenen waarom iets op een bepaalde manier wordt aangepakt die ik wel aanvaard.

Vanaf januari 2002 worden de salarissen van het contractueel personeel bepaald overeenkomstig de

Landuyt

reglementaire bepalingen. Er moest tabula rasa worden gemaakt met het voorgaande systeem.

De heer Didier Ramoudt : Hebt u dat ook nagegaan ?

Minister Renaat Landuyt : Ja. Ik heb er wel over gewaakt dat een werknemer die te goeder trouw is, hiervan geen nadeel ondervindt. Een werknemer die had moeten weten dat er iets niet in orde was, moet terugbetalen wat hem niet toekwam. Gelukkig gaat het in die individuele gevallen om kleine bedragen.

De heer Didier Ramoudt : Mijnheer de minister, sedert 1 januari verdienen de contractuelen niet meer dan wat statutair was bepaald.

Minister Renaat Landuyt : Alles werd zoveel mogelijk geobjectiveerd. Ik weet niet van buiten hoe alles is geregeld.

De heer Didier Ramoudt : Dat is juist wat ik wil weten. Er ontstaan fricties tussen mensen die in dezelfde dienst werken.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Ramoudt, wij zijn voorstander van gelijkheid. U moet me signaleren waar de zaken fout lopen. De instellingen moeten er ook op toezien dat syndicale eisen niet leiden tot ongelijkheid. De leiding moet daar een strakke lijn in trekken. Mijn richtlijn is dat de zaak in orde moet zijn. Voor het overige moet iedereen zijn verantwoordelijkheid nemen.

De heer Didier Ramoudt : Ik veronderstel dat de contractuelen allemaal een opzeg hebben gekregen en dat ze daarna een nieuw contract moesten ondertekenen. Op een andere manier kan dit niet worden opgelost.

Minister Renaat Landuyt : Het zal wel zo zijn dat de contracten moesten worden aangepast. Ik wijs er echter op dat een werknemer die te goeder trouw is, nooit slachtoffer van de situatie kan zijn. Dat is een vaste regel binnen het arbeidsrecht. Men kan hiervan geen gebruik maken om de wedde van mensen af te pakken of hen iets meer te geven. De zaak moet in orde zijn. Het rapport van het Rekenhof wordt daarbij als basis gebruikt.

Daar waar er geen reglementaire basis is, moet er een worden gegeven. Ofwel zijn de reglementen in orde ofwel wordt de zaak opgedoekt. Er zijn gevallen waarbij er zelfs geen reglement was opgesteld

terwijl er wel regels werden gevolgd die echter niet op papier stonden. Ik heb via de regeringscommissaris de opdracht gegeven dat er een reglement moest worden opgesteld.

Ik wijs er wel op dat in vele gevallen men niet de intentie had te foefelen. Wel werkten sommigen op een nonchalante manier door zelfs geen reglement op te stellen waarop ze zich konden steunen. Zelfs als er een eigen code wordt gevolgd, dan nog moet die worden geëxpliciteerd. Dat is nu eenmaal de regel.

Er waren toestanden die in het buitenland werden aangeklaagd. Om vlot te kunnen werken, moest er een beroep worden gedaan op een uitzendbureau. Later werd die zaak gereguleerd. Dat is verantwoord. Het is misschien niet katholiek maar vanuit het perspectief van het management kan de werkwijze wel worden verdedigd. De kritiek van het Rekenhof moet op die manier worden weerlegd.

Op vraag van onder andere het parlement werd er iemand van Toerisme Vlaanderen gedetacheerd naar Europa. Dat is ook opgenomen in het statuut. *(Opmerkingen van de heer Didier Ramoudt)*

Mijnheer Ramoudt, u klaagt de detachering aan. Het is om het even of het nu om een VZW, een NV of een overheidsinstelling gaat. *(Opmerkingen van de heer Didier Ramoudt)*

De beide gevallen gaan over culturele activiteiten met de steden. Ik denk dat het gaat om Oostende en de activiteiten rond Ensor en Delvaux. Toerisme Vlaanderen heeft knowhow op het vlak van het benaderen van een cultuurproject. Voor de activiteiten rond Keizer Karel V werd er personeel ter beschikking gesteld voor de begeleiding. Voor Brugge 2002 wordt personeel opgenomen in de werking van het evenement om de link te leggen met de internationale promotie. Het gaat dus eigenlijk niet om werk dat gebeurt voor de VZW ; Toerisme Vlaanderen voert zijn taak ter plekke uit. Als overheid vragen we uiteraard dat Toerisme Vlaanderen wordt erkend. Men zal dan ook overal zien dat Toerisme Vlaanderen partner is bij het evenement.

Gisteren was er op FR3 een avondvullend programma over Brugge. Toerisme Vlaanderen heeft daarin een ruime bijdrage geleverd. Hetzelfde mechanisme speelt in Oostende. Tijdens Antwerpen '93 moet een en ander begonnen zijn.

We hebben er alle belang bij om zo te werk te gaan. Dat is allemaal te verantwoorden. Het gaat

Landuyt

niet zomaar om een akkoordje met een busvervoerbedrijf, waarbij we een reisleader ter beschikking stellen als men de vlag van Toerisme Vlaanderen naast de naam 'Ramoudt' zou hangen. Hier gaat het eigenlijk over een samenwerking met andere overheden, waarbij we hun activiteiten vorm geven in een VZW. Het Rekenhof wees er wel nogmaals op dat men de regels goed moet respecteren. Eigenlijk gaat het om een terbeschikkingstelling. We betalen iemand die nu voor Europa werkt. Statutair is dat zo voorgeschreven.

De VZW Info wordt elk jaar in de begroting van Toerisme Vlaanderen opgenomen. Een en ander is decretaal onderbouwd. De VZW is opgericht om de gezamenlijke exploitatie – met het Office de Promotion du Tourisme – van de toeristische informatiebalie aan de Grasmarkt te verzorgen. Omwille van de specifieke functievereisten, zoals de meertaligheid van het baliepersoneel, en omwille van de nood aan eenvormigheid van de administratieve positie van het personeel werd een aparte VZW opgericht. Dat was verantwoord. In de loop der jaren is het personeel van deze VZW ingeschakeld voor de uitvoering van de promotionele taken van Toerisme Vlaanderen. Omdat men zo gemakkelijker kan aanwerven, begon men in de VZW personeel in te schrijven dat eigenlijk voor Toerisme Vlaanderen werkt.

– *De heer Jacques Laverge treedt als voorzitter op.*

Naar aanleiding van het rapport van het Rekenhof heb ik gesteld dat dit niet kan. Daar wordt nu een einde aan gemaakt. Wie werkt voor Toerisme Vlaanderen, moet ook zijn ingeschreven bij Toerisme Vlaanderen. Ik stel ook voor om die VZW op te doeken, want die heeft geen bestaansreden meer. Mijn richtlijn op dat vlak is duidelijk. Dat moet echter gebeuren in afspraak met het OPT, en dat leidt tot enige vertraging. Ik hoop dat de nieuwe leiding van Toerisme Vlaanderen met een schone lei kan beginnen.

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer Didier Ramoudt : Ik dank de minister voor zijn antwoord.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over mogelijke discriminatie op basis van afkomst en etniciteit bij het openstellen van een VDAB-beroepsopleiding

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over mogelijke discriminatie op basis van afkomst en etniciteit bij het openstellen van een VDAB-beroepsopleiding.

De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, we hebben het hier al verscheidene keren gehad over allerlei mogelijke vormen van discriminatie. De minister zal ondertussen al wel weten dat ik daaraan een broertje dood heb : negatieve of positieve discriminatie kan niet. Vorige week heeft de minister me nog gelijk gegeven. Hij heeft toen nog gezegd dat onder meer in het doorverwijzingsbeleid van de VDAB niet wordt gekeken naar de huidskleur. Ik ben het op dat vlak volledig met hem eens dat het zo hoort.

Ik begrijp echter niet waarom diezelfde VDAB op zijn website oproept om zich kandidaat te stellen voor een beroepsopleiding 'bestuurder personenwagen', maar als toelatingsvoorwaarde 'enkel voor allochtonen' vermeldt. Dat staat er letterlijk. Die beroepsopleiding wordt in samenwerking met Rijsscholen Sanderus georganiseerd. De doelstelling luidt zo : 'Het behalen van het rijbewijs B voor werkzoekenden, welke voor hun tewerkstelling dit rijbewijs dienen te bezitten.'

Ik begrijp waarom die opleiding wordt georganiseerd, maar ik begrijp niet waarom die enkel openstaat voor allochtonen. De VDAB is een dienst die onder uw bevoegdheid valt. De dienst maakt zich openlijk schuldig aan discriminatie. De VDAB heeft geluk dat het decreet van de heer Mahassine c.s. nog niet is gepubliceerd. Als dat wél het geval zou zijn, kan de VDAB worden vervolgd.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Ik deel het uitgangspunt van de vraagsteller, we moeten tegen alle vormen van discriminatie optreden. Zoals ook in het decreet van de heer Mahassine staat, mag een specifieke politiek worden gevoerd voor een specifieke

Landuyt

doelgroep. Een van de kansengroepen – met andere woorden groepen die het moeilijker hebben dan anderen op de arbeidsmarkt – is de allochtonen.

De VDAB Antwerpen heeft een deel van zijn lokaal budget gereserveerd om de opleiding voor het rijbewijs B te betalen voor werkzoekenden die aan het werk kunnen als ze een rijbewijs hebben. Deze tegemoetkoming geldt voor alle werkzoekenden.

Daarnaast heeft het Subregionaal Tewerkstellingscomité Antwerpen een gelijkaardig project uitgewerkt op vraag van en met gelden van het Impulsfonds voor Migranten. De subsidiëring voor het behalen van een rijbewijs geldt in dit geval enkel voor allochtonen. Ook dit project wordt uiteraard vermeld op de VDAB-website. Het STC Antwerpen heeft aan het lokaal klantencentrum gevraagd mee in te staan voor het aantrekken van allochtonen die geen rijbewijs hebben, maar wel werk zouden vinden als ze erover zouden beschikken.

Aangezien het gaat over een budget ter beschikking gesteld door het Impulsfonds voor Migranten en een project van STC Antwerpen specifiek voor migranten, is er zeker geen sprake van het opleggen van discriminerende toelatingsvoorwaarden voor bepaalde beroepsopleidingen door de VDAB. Het is een specifieke actie, gericht op allochtonen door het Subregionaal Tewerkstellingscomité, die uiteraard altijd kan rekenen op de dienstverlening van de VDAB. Het is de bedoeling om meer migranten met een rijbewijs aan het werk te helpen. Het gaan hier niet over een of ander recht dat enkel zou worden toegekend aan migranten ten nadele van autochtonen.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de minister, ik hoop dat we over hetzelfde spreken. Op de website staat heel duidelijk dat de VDAB de organisator is.

Minister Renaat Landuyt : Het STC is een groep van mensen die praten. De uitvoering van hun acties gebeurt door de VDAB. Dat kan uw punt niet zijn. Er kunnen bijvoorbeeld ook specifieke acties voor vrouwen gebeuren. Dat betekent toch niet dat de mannen iets wordt geweigerd.

Er is een fonds dat acties naar allochtonen betaalt. Ze worden gevraagd om in het project te stappen.

Het heeft geen zin om dat aan autochtonen te vragen omdat ze niet passen in dit project.

De heer Roland Van Goethem : Ik blijf het betreuren dat initiatieven worden genomen die alleen voor een specifieke groep zijn bedoeld en niet open zijn voor iedereen.

Minister Renaat Landuyt : Er is een algemene politiek. Voor werkzoekenden betalen we via de VDAB zelf. Deze actie is gericht op een specifieke groep. Als dat discrimineren is, kan ik meer dan de helft van mijn beleid niet meer uitvoeren. Mijn beleid is er namelijk op gericht om de moeilijkste groepen werkzoekenden te stimuleren. Het is nodig om allochtonen te stimuleren om hun rijbewijs te halen. We willen toch allemaal dat ze werken.

De heer Roland Van Goethem : Absoluut. U kent de politiek van onze fractie. We streven naar assimilatie en integratie. Werk is daar een onderdeel van.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Roland Van Goethem tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de creatie van sociale jobs bij Natuurpunt

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Goethem tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de creatie van sociale jobs bij Natuurpunt.

De heer van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, dit is een informatieve vraag. Via de pers heb ik vernomen dat u het Natuurpunt in Oostende hebt geopend. Inzake de tewerkstelling hebt u toen gezegd : 'Als het echt niet anders gaat, kunnen de mensen hun job behouden, ook na vijf jaar'.

Eenzijds wordt dit initiatief voorgesteld als een middel om langdurig werklozen opnieuw in het reguliere arbeidscircuit te brengen. Bosbeheer en natuurbehoud houdt concreet in dat de mensen kreupelhout gaan snoeien in een bos. Ik zie dit niet echt als een aanzet tot een reguliere job. Voor dergelijke kennis is er geen specifiek aanbod. De dichtste be-

Van Goethem

nadering is landbouwer. Het verschil tussen het aantal werkaanbiedingen, met name ongeveer 540 in die sector, en het aantal werkzoekenden, zo'n 2.700, is echter zeer groot. Er is dus weinig toekomstperspectief.

Anderzijds bieden de jobs gecreëerd bij Natuurpunt een contract voor onbepaalde duur. Het gaat dus bijna om een soort van overheidsbaan. Als we dan toch mensen aanwerven om aan natuurbehoud te doen, en als we weten dat het om een job gaat die die mensen hun hele leven kunnen en mogen doen, dan vraag ik me af of de kosten daarvan op de begroting van Tewerkstelling komen of op de begroting van Leefmilieu. Het gaat hier over het onderhoud van natuurprojecten die worden aangekocht door de minister van Leefmilieu. U levert de werkrachten om de projecten te onderhouden.

Tenzij die mensen in deze specifieke sector actief kunnen blijven, bieden de vaardigheden die ze verwerven weinig toekomstperspectief. Is het de bedoeling dat de mensen in deze sector actief blijven? Zult u, als dat het geval is, met de minister van Leefmilieu de nodige maatregelen nemen om de kosten te verhalen op de begroting Leefmilieu?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, collega's, Natuurpunt heeft een sociale werkplaats in Oostende en wij hebben toestemming gegeven om die werkplaats uit te breiden. Ik denk dat er nu 50 werknemers zijn, wat betekent dat er 30 zijn bijgekomen.

We hebben naar aanleiding van de uitbreiding van die werkplaats aangekondigd dat we in Vlaanderen voor 300 extra sociale werkplaatsen zullen zorgen, met een voorkeur voor projecten die te maken hebben met groenonderhoud. We hebben die voorkeur geuit omdat ik geloof dat natuurbehoud kan worden verbonden met toerisme door de natuur tentoon te stellen. Als we daarbij mensen die geen werk vinden, aan het werk kunnen krijgen, ontstaat er mooie combinatie van mijn twee bevoegdheden.

Natuurpunt heeft gezien dat het in staat is om 50 mensen te laten werken in de natuur. Die mensen verrichten werk dat vroeger door vrijwilligers moest worden gedaan. Het werk dat nu via die sociale werkplaats gebeurt, is ideaal om mensen te helpen om opnieuw in een werkritme te komen, want ze kweken opnieuw zelfvertrouwen. Bovendien doen ze nuttig werk dat niet meer volledig

door vrijwilligers kon worden gedaan. De maatschappij heeft er dus ook baat bij.

De techniek die werd gebruikt, is die van de klassieke sociale tewerkstelling. Sociale tewerkstelling betekent dat wordt geprobeerd om langdurig werklozen opnieuw in een werkritme te krijgen. De werklozen hebben kans dat die tewerkstelling permanent wordt. De activiteiten die die mensen uitvoeren, zijn zeer nuttig en ze kunnen er zich rustig in bekwamen. Het zijn bovendien activiteiten met toekomst. We hebben immers nog zeer veel natuur te onderhouden. Toeristische toegankelijkheid van die natuur maakt haar ook rendabel.

We hebben de werking van de mensen in kwestie bekeken, en op basis daarvan hebben we voor Vlaanderen een budget vrijgemaakt om 300 bijkomende sociale werkplaatsen goed te keuren, met een voorkeur voor projecten in verband met groenonderhoud. Dat is wat ik in Oostende heb gezegd.

De voorzitter : De heer van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik begrijp zijn bekommernis om de sociaal zwakkeren aan het werk te krijgen. Dat is het probleem niet. Ik blijf vinden dat de kosten ten laste van de begroting Leefmilieu moeten komen.

Minister Renaat Landuyt : Akkoord, maar het fenomeen van de sociale werkplaatsen beperkt zich niet tot deze sector. Er zijn ook sociale werkplaatsen in andere sectoren, zoals de recyclagesector.

Mijn hoofdoelstelling is de tewerkstelling van sociaal zwakkeren. We hebben nu een techniek ontwikkeld om voor een overgang te zorgen. Binnenkort zullen we minister Dua kunnen melden dat we eerst werken met subsidiëring via Tewerkstelling, om te eindigen bij een constante financiering via Leefmilieu. Dat is niet de techniek van de sociale werkplaats, maar wel de techniek van de invoegafdelingen die we kunnen gebruiken voor VZW's en instellingen. Via de dalende subsidiëring vanuit Tewerkstelling komt er een stijgende subsidiëring op basis van de functie. Die subsidiëring kan dan vanuit Leefmilieu komen, maar ik kan daar ook met andere ministers afspraken over maken.

De uitbreiding van de kinderopvangplaatsen is helemaal gecreëerd via tewerkstellingsmaatregelen. Het probleem dat we nu hebben, is hoe we de men-

Landuyt

sen moeten honoreren voor het concrete werk dat ze doen. Hoe kan er bij Welzijn een budget worden vrijgemaakt om die kosten op te vangen? Het geld van Tewerkstelling moet immers worden gebruikt om ook in andere sectoren tewerkstellingsmaatregelen te stimuleren.

De heer Jan Laurys : In de kinderopvang werd met Gesco's gewerkt. De oorspronkelijke bedoeling van de sociale werkplaatsen was volgens mij toch om mensen aan het werk te krijgen die moeilijk of niet meer in het reguliere circuit kunnen instromen. Het was toch niet de bedoeling om voor doorstroming te zorgen? De bedoeling was toch om mensen die geen werk vinden in het reguliere circuit, de kans te bieden op langdurige tewerkstelling? Nu zegt u dat het wel de bedoeling is dat er doorstroming naar het reguliere circuit komt. Betekent dat dat de opties zijn veranderd?

Minister Renaat Landuyt : De politiek inzake de sociale werkplaatsen in het algemeen blijft dezelfde. Het is niet sowieso de bedoeling dat er doorstroming komt. We hebben andere technieken, zoals onze invoegafdelingen die op doorstroming zijn gericht.

In verband met de kinderopvang stellen we vast dat er opties moeten komen. We kunnen de proefprojecten van 10 jaar geleden, die zijn uitgegroeid tot een heuse sector, niet handhaven via tewerkstellingsmaatregelen, want dan doen we de mensen die in die sector actief zijn, onrecht aan. We kunnen niet blijven vasthouden aan nepstatuten.

Daarom wil ik de akkoorden die tien jaar geleden werden afgesloten tussen de minister van Werkgelegenheid en de minister van Welzijn, volledig opnieuw bekijken. In de regering heb ik me verzet tegen zomaar een beleidsplan dat erop was gericht om de procedure wel te vereenvoudigen, maar om voort te werken via nepsituaties. De overheid moet geen prijzen uitreiken aan bedrijven die iets doen voor de kinderopvang, de overheid moet ervoor zorgen dat de kinderopvang wordt georganiseerd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Penris tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de matrozenopleiding

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Penris tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de matrozenopleiding.

De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de aanleiding voor deze vraag is het conflict tussen de Vereniging van Belgische Reders der Binnen- en Rijnvaart en de VDAB. Dat heeft ondertussen een juridisch vervolg gekregen via een vonnis in kortgeding. Daarin werd aan de VDAB opgelegd om aan de genoemde vereniging de gevraagde inlichtingen te verschaffen.

De redersvereniging kampt met een tekort aan matrozen voor de binnenvaart die over een aantal jaren Rijnvaartervaring beschikken. Een internationaal verdrag bepaalt immers dat binnenschepen die op de Rijn varen, matrozen in dienst moeten nemen die een paar jaar – twee of drie – Rijnvaartervaring hebben opgedaan. Blijkbaar zijn zo'n matrozen niet meer te vinden op de Vlaamse noch op de Belgische arbeidsmarkt. Het zou gaan over een totaal van 150 matrozen.

De VDAB heeft dit niet ontkend, maar tot grote ergernis van de redersvereniging evenmin bevestigd. De vereniging heeft er natuurlijk alle belang bij om zo snel mogelijk een verduidelijking te krijgen van de VDAB. Als effectief een tekort wordt vastgesteld aan dat soort matrozen op de Vlaamse arbeidsmarkt, kunnen de reders aan u vragen om te mogen rekruteren op de buitenlandse arbeidsmarkt, en meer bepaald op de Oost-Europese. Op die markt blijken er wel nog matrozen met de nodige kwalificaties beschikbaar te zijn.

Mijnheer de minister, ik heb via persberichten vernomen dat u niet geneigd zou zijn om de vraag van de Belgische redersvereniging in te willigen. Ik begriep uw standpunt. We stellen immers aan de ene kant een tekort vast aan een bepaald soort arbeidskrachten op onze arbeidsmarkt, maar zitten aan de andere kant ook met een groot aantal structurele werklozen. Het zou waarschijnlijk de moeite waard

Penris

zijn om die structurele werklozen in een bepaalde richting bij te scholen.

Ik heb ook begrip voor de bekommernissen van de Belgische redersvereniging, want door het tekort aan matrozen krijgen onze reders te kampen met concurrentie van buitenlandse reders. Het Vlaams Parlement mag echter ook niet vergeten dat er nog een heel pak zelfstandige schippers zijn die ook aan Rijnvaart doen. Zij kunnen een beetje gebruikmaken van het tekort waarmee de reders kampen en hun concurrentiepositie versterken. Als voorstander van de kleine middenstand, zeker in de binnenvaart, vind ik het geen slechte zaak dat de zelfstandige schippers het voor één keer halen van de grote redersconcerns in ons land.

De minister zal begrijpen dat wij bovendien niet geneigd zijn om vreemde matrozen op onze markt toe te laten als er nog andere mogelijkheden overblijven. Een van die mogelijkheden is dat de VDAB inspanningen levert om meer mensen te stimuleren om matroos voor de binnenvaart te worden. Het tekort van 150 matrozen, weliswaar zonder de internationaal opgelegde Rijnvaartervaring, duidt op een algemene malaise van de sector. Ik heb de indruk dat het matrozenberoep niet aantrekkelijk genoeg is. Te weinig jongeren of volwassenen worden erdoor aangetrokken.

Mijnheer de minister, misschien moet ik mijn vraag ook aan de minister van Onderwijs stellen, want ik weet dat er in Vlaanderen een specifieke onderwijsstak bestaat waarin dergelijke opleidingen worden verstrekt. De VDAB kan en mag zijn verantwoordelijkheid echter niet ontlopen : als een tekort wordt vastgesteld in een bepaalde beroepscategorie, dan moet de instelling een inspanning leveren. Worden die inspanningen geleverd ?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, mijnheer Penris, het klopt dat ik een paar maanden geleden werd geconfronteerd met het verzoek tot goedkeuring van arbeidsvergunningen voor Oost-Europeanen die zouden worden tewerkgesteld in de binnenscheepvaart. Als argument werden specifieke economische omstandigheden opgegeven. De Belgische wet staat geen economische immigratie toe. Ik vond dat het verzoek niet ressorteerde onder de noemer 'individuele behartenswaardige situaties' waarvoor ik de bevoegdheid heb om van de wet af te wijken.

Naar aanleiding van mijn weigering, ondanks de adviezen van de administratie, heb ik wel instructies gegeven om met de sector overleg te plegen om te zoeken naar een structurele oplossing. Ik volg daarbij dezelfde werkwijze als die in de vrachtwagensector. Ik ga niet in op vragen tot economische immigratie omdat de wet dat niet toelaat. Ik deel uw mening dat alle aanwezigen op onze arbeidsmarkt eerst een kans moeten krijgen. Bij het doornemen van de dossiers viel me een variatie aan vergoedingen en arbeidsomstandigheden op. Die kunnen mee een verklaring zijn voor het feit dat niet makkelijk iemand wordt gevonden die het werk wil doen.

U verwijst naar de actie van de Vereniging van Belgische Reders der Binnen- en Rijnvaart. Dat is slechts één vereniging. De organisatie die deelneemt aan het sociaal overleg, heeft zich gedistantieerd van de actie. Sinds de sluiting van de Oost-Europese rederijen en dus sinds er veel Oost-Europees personeel beschikbaar is, stijgt de vraag naar tewerkstelling in Vlaanderen. Dat blijkt uit de cijfers. Ik weet dan ook niet of er eerst sprake was van de vraag of van het aanbod.

Ik kan me echter niet van de indruk ontdoen dat via de procedure wordt getracht om mij te dwingen tot het nemen van andere beslissingen. Ik kan me niet voorstellen dat een rechtbank mij ooit zou verplichten om de Belgische wet te overtreden. Van de VDAB heb ik vernomen dat via het kort geding, waartegen trouwens beroep werd aangetekend, wordt gevraagd om per vacature uit te leggen of er een beschikbaar personeelslid is of niet. Dat is natuurlijk een verregeande beslissing. Als andere sectoren dit ook gaan opeisen, dan vraagt men van de overheidsinstelling een extra rapport en een extra inspanning om per individueel geval helemaal te gaan uitleggen waarom de geschikte persoon niet werd gevonden.

De VDAB doet er alles aan om de problemen op te lossen, maar uiteraard binnen de wettelijke regels. Er is overleg aan de gang tussen de administratie en de sociale partners om na te gaan hoe we kunnen verhelpen aan dit structurele probleem. In afwachting daarvan ben ik niet geneigd om de uitzonderingsmogelijkheid die ik heb, te interpreteren in de richting van een structurele uitzondering, wat niet uitsluit dat ik in individuele gevallen om economische of sociale redenen een arbeidsvergunning kan geven.

Dat betekent echter niet dat ik hier voor de binnenvaart – vanuit de opvatting dat er een economische reden is – zomaar een arbeidsvergunning kan

Landuyt

toestaan. Volgens mij kan ik dat zelfs niet doen. Het is ook mijn bewuste politiek om dit niet te doen. Wij dienen de Oost-Europese werknemers niet door hen hier lage lonen te geven. Wij dienen onze binnenvaart niet door onderbetaalde Oost-Europeanen een arbeidsvergunning te geven. Wij zijn de binnenvaart zeer genegen, maar dat moet dan ook een goed uitgebouwde sector worden, waar de mensen die hier wonen, ook iets aan hebben door een correcte tewerkstelling te krijgen.

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het bevestigt wat ik hieromtrent in de pers heb gelezen. U mag weten dat we wat dit betreft op dezelfde golflengte zitten. Toch wil ik twee nuances aanbrenge.

Wat het vonnis van de rechtbank van maandag laatstleden betreft, moeten we natuurlijk afwachten wat de precieze inhoud daarvan is. Als de rechter het argument van de openbaarheid van bestuur zou hebben aangehaald om die dwangsom op te leggen, dan kunnen we mijns inziens niet anders dan de uitspraak respecteren. Het principe van de openbaarheid van bestuur is immers een principe dat we in onze rechtsstaat moeten blijven koesteren. Als voogdijminister van de VDAB zult u wellicht bijkomende maatregelen moeten nemen om die openbaarheid van bestuur te garanderen. Ik ben nu natuurlijk wel aan het speculeren. Ik ken

immers de inhoud en de argumentatie van dat vonnis niet.

Mijnheer de minister, u hebt niet geantwoord op mijn meest essentiële vraag. Stel dat er een matrozentekort is, zoals de sector beweert, dan zitten we hier met een knelpuntenberoep. Dan hebben we dus een bepaalde categorie werknemers in Vlaanderen te weinig. Mijn vraag was wat u als Vlaams minister van Werkgelegenheid daaraan concreet kunt en wilt doen.

Minister Renaat Landuyt : Mijn antwoord hierop is dat we aan het overleggen zijn met de sector om het probleem objectief in kaart te brengen. We doen dat niet zomaar om het probleem te kennen, maar om te weten welke acties we kunnen voeren. Stel dat er een tekort is, wat wellicht het geval is, dan kan dat ook een en ander te maken hebben met het feit dat de sector zelf geen inspanningen heeft geleverd om mensen op te leiden. Het opleiden gebeurt op het schip. Dat betekent dat kandidaat-matrozen niet direct zomaar functioneren. De sector moet die inspanning leveren. Het is ontoelaatbaar dat een sector zich niet inlaat met opleidingen en de oplossing aan de overheid overlaat. Dat is een houding die we van geen enkele sector aanvaarden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 16.17 uur.*
